

Czwartek, 29 października 2015 r.

P8_TA(2015)0389

Zalecenie Rady dotyczące integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (2015/2820(RSP))**

(2017/C 355/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 17 września 2015 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (COM(2015)0462),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2015 r. (COM(2014)0902),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. ⁽¹⁾
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) z dnia 9 marca 2015 r. zatytułowane „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2015 r. i wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu: wytyczne polityczne w zakresie polityki zatrudnienia i polityki społecznej” ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 lipca 2015 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽³⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 3/2015 pt. „Europejska gwarancja dla młodzieży: rozpoczęto wdrażanie, lecz wciąż istnieją zagrożenia”,
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Sieci ds. Polityki Społecznej (ESPN) pt. „Integrated support for the long-term unemployed: a study of national policies – 2015” („Zintegrowane wsparcie dla osób długotrwale bezrobotnych: analiza krajowych strategii politycznych – 2015 r.”),
 - uwzględniając pytanie do Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy (O-000121/2015 – B8-1102/2015),
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku kryzysu gospodarczego i jego konsekwencji liczba osób długotrwale bezrobotnych podwoiła się od 2007 r., a osoby te stanowią obecnie połowę wszystkich bezrobotnych i jest ich ponad 12 milionów, czyli 5 % aktywnej zawodowo ludności UE; mając na uwadze, że w 2014 r. ponad 60 % osób długotrwale bezrobotnych pozostawało bez pracy przez co najmniej dwa kolejne lata;
- B. mając na uwadze, że istnieją znaczne różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o stopę bezrobocia długotrwałego, która wynosi od 1,5 % w Austrii do 19,5 % w Grecji; mając na uwadze, że wśród państw członkowskich najwyższe stopy bezrobocia długotrwałego odnotowują Włochy, Portugalia, Słowacja, Chorwacja, Hiszpania i Grecja; mając na uwadze, że ożywienie gospodarcze musi nabrać impetu, gdyż obecnie nie jest wystarczająco silne, aby znacząco zmniejszyć wysokie wskaźniki bezrobocia strukturalnego;
- C. mając na uwadze, że brak rejestracji dużej części osób długotrwale bezrobotnych, a także błędy metodologiczne w odniesieniu do gromadzenia danych powodują, że oficjalne statystyki nie odzwierciedlają powagi sytuacji;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0068.⁽²⁾ Dokument Rady 6147/15.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0261.

Czwartek, 29 października 2015 r.

- D. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie często prowadzi do ubóstwa, nierówności i wykluczenia społecznego oraz w sposób niewspółmierny dotyka osób słabszych, które znajdują się w gorszej sytuacji na rynku pracy;
- E. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie stopniowo oddala ludzi od rynku pracy ze względu na utratę umiejętności, kontaktów zawodowych oraz rytmu pracy, co może prowadzić do wycofania społecznego, napiętej sytuacji w domu oraz poczucia wyobcowania; mając na uwadze, że co roku w wyniku bezskutecznego poszukiwania pracy jedna piąta osób długotrwałe bezrobotnych ulega zniechęceniu i przestaje jej aktywnie szukać;
- F. mając na uwadze, że konsekwencje długotrwałego bezrobocia są szczególnie poważne w gospodarstwach domowych bez osób pracujących, gdyż często prowadzi to do niskiego poziomu wykształcenia, oderwania od „świata pracy”, poważnych problemów psychicznych i zdrowotnych, wykluczenia społecznego, a w najgorszych przypadkach do przechodzenia ubóstwa z pokolenia na pokolenie;
- G. mając na uwadze, że posiadanie w życiorysie okresu długotrwałego bezrobocia często pozostawia trwałe piętno w postaci negatywnych konsekwencji długoterminowych dla perspektyw zatrudnienia, postępów kariery, zarobków i emerytur;
- H. mając na uwadze, że długotrwałe bezrobocie pociąga za sobą ogromne koszty społeczne ze względu na marnotrawstwo umiejętności i wyższe wydatki socjalne, jak również koszty niewymierne związane z utratą przez ludzi pewności siebie, niewykorzystywaniem ich potencjału oraz utratą spójności społecznej;
- I. mając na uwadze, że utrzymywanie się wysokich poziomów długotrwałego bezrobocia stawia pod znakiem zapytania osiągnięcie głównych celów strategii „Europa 2020”, tj. zatrudnienia osób w wieku 20-64 lata na poziomie 75 % oraz zmniejszenia liczby osób dotkniętych bądź zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 milionów;
- J. mając na uwadze, że utrzymanie kwalifikacji w przypadku utraty pracy, a także edukacja, szkolenia i możliwości przekwalifikowania uwzględniające przyszłe zapotrzebowanie w zakresie kwalifikacji, stanowią istotny element zapobiegania i przeciwdziałania długotrwałemu bezrobociu;
- K. mając na uwadze, że to zalecenie wykazuje podobieństwo do gwarancji dla młodzieży; mając na uwadze, że należy wyciągnąć wnioski z pierwszych doświadczeń z realizacji gwarancji dla młodzieży;
1. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej polegającą na zaproponowaniu zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwałe bezrobotnych na rynku pracy; podkreśla, że wcześniejsza publikacja tego wniosku oraz wcześniejsze porozumienie z Radą mogłyby po części zapobiec sytuacji w zakresie długotrwałego bezrobocia, którą obserwujemy obecnie; wyraża obawę, że zalecenie Rady może być niewystarczające, aby szybko poprawić sytuację osób długotrwałe bezrobotnych, i zachęca państwa członkowskie do podejmowania stosownych działań;
 2. popiera trzy główne elementy przedstawionego wniosku: (1) zachęcenie większej liczby – a najlepiej wszystkich – osób długotrwałe bezrobotnych do rejestracji w urzędach pracy i agencjach zatrudnienia, (2) ocena indywidualnych potrzeb, potencjału i preferencji zatrudnienia osób długotrwałe bezrobotnych przed upływem okresu 18 miesięcy pozostawania bez pracy oraz (3) oferowanie osobom długotrwałe bezrobotnym dostosowanej do indywidualnych potrzeb, zrównoważonej i zrozumiałej umowy z właściwymi służbami dotyczącej włączenia do rynku pracy najpóźniej w momencie upływu okresu 18 miesięcy bezrobocia; podkreśla jednak, że indywidualną ocenę należy przeprowadzić przed upływem okresu 12 miesięcy bezrobocia danej osoby, aby mieć pewność, że umowa dotycząca włączenia do rynku pracy będzie mogła zostać zawarta przed upływem okresu 18 miesięcy bezrobocia; podkreśla, że stosując trzystopniowe podejście, nie należy zapominać o włączeniu w cały proces, w stosownych przypadkach, podmiotów niepaństwowych, takich jak społeczne organizacje pozarządowe, które pracują z osobami długotrwałe bezrobotnymi.
 3. podkreśla, że należy uwzględnić wszystkie osoby długotrwałe bezrobotne, w tym te niezarejestrowane, a nie jedynie osoby pozostające bez pracy od co najmniej 18 miesięcy; uważa, że niezmiernie ważne jest, by strategię polityczną państw członkowskich dotyczące bezrobocia krótkotrwałego (< 12 miesięcy) i bezrobocia wśród ludzi młodych (w tym gwarancja dla młodzieży) były spójne ze strategiami politycznymi mającymi na celu walkę z długotrwałym bezrobociem;

Czwartek, 29 października 2015 r.

4. popiera apel o ścisłą współpracę i skuteczną koordynację działań wszystkich stron zaangażowanych na rzecz przywrócenia osób długotrwale bezrobotnych na rynek pracy (w tym, w stosownych przypadkach, organizacji społeczeństwa obywatelskiego), a także utworzenie punktów kompleksowej obsługi, w których osoba bezrobotna będzie mogła zwrócić się do profesjonalnego urzędnika („pojedynczego punktu kontaktowego”), przy czym te działania na rzecz przywrócenia na rynek pracy nie mogą być zakłócane w przypadku zmiany systemu świadczeń dla danej osoby bezrobotnej;
5. podkreśla potrzebę przyjęcia indywidualnego podejścia do oceny możliwości i potrzeb osób długotrwale bezrobotnych pod kątem ich przywrócenia na rynek pracy, które to podejście powinno przestrzegać ich istniejących praw oraz uwzględniać ich szeroko pojętą sytuację osobistą i wszelkie powiązane potrzeby; podkreśla, że potrzebna jest odpowiednia liczba wysoko wykwalifikowanych pracowników zdolnych do zastosowania indywidualnego podejścia do heterogenicznej grupy osób długotrwale bezrobotnych;
6. zwraca uwagę na zalecenie dotyczące wprowadzenia pisemnej i zrozumiałej „umowy dotyczącej włączenia do rynku pracy”, która określa prawa i obowiązki zarówno osoby bezrobotnej, jak i właściwych organów reprezentowanych przez osobę prowadzącą daną sprawę, a tym samym jasno definiuje oczekiwania wobec wszystkich stron, oraz jest sprawiedliwa względem osoby bezrobotnej i bierze pod uwagę jej osobiste kwalifikacje i prawa jako pracownika; wzywa do regularnego aktualizowania tej umowy;
7. uważa, że wszelkie programy mające na celu przywrócenie osób długotrwale bezrobotnych na rynek pracy powinny uwzględniać potrzeby rynku pracy i powstawać we współpracy z partnerami społecznymi; wzywa państwa członkowskie do motywowania pracodawców, również w kontekście społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, do aktywnego zaangażowania na rzecz oferowania miejsc pracy osobom długotrwale bezrobotnym, a w razie potrzeby do wyznaczania mentorów w celu ułatwienia sprawnego powrotu osób długotrwale bezrobotnych do pracy; wzywa urzędy pracy w państwach członkowskich do wsparcia MŚP w ułatwianiu takiej pomocy mentorskiej; przypomina, że osoby długotrwale bezrobotne potrzebują nie tylko pracy, ale także kompleksowego doradztwa i przygotowania, aby udanie powrócić na rynek pracy;
8. wzywa państwa członkowskie, aby uzupełniły finansowanie unijne krajowych strategii politycznych mających na celu walkę z długotrwałym bezrobociem – szczególnie finansowanie za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Społecznego – odpowiednim finansowaniem krajowym; podkreśla, że ograniczenia budżetowe, z jakimi zmagają się niektóre państwa członkowskie (zwłaszcza te objęte programami dostosowań gospodarczych), nie mogą utrudnić sprawnego wdrożenia zalecenia; wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości uzyskania szybkiego dostępu do unijnego finansowania oraz do zapewnienia w miarę możliwości dodatkowych środków, jak to miało miejsce w przypadku inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; podkreśla, że w wielu państwach członkowskich istnieje potrzeba zapewnienia odpowiedniego finansowania w celu wzmocnienia zdolności administracyjnych urzędów pracy;
9. wzywa w szczególności do poprawy sytuacji finansowej i zdolności administracyjnych publicznych urzędów pracy w celu zadbania o to, by mogły odegrać kluczową rolę we wdrażaniu niniejszego wniosku;
10. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeanalizowania, w jaki sposób można wspierać konkretne programy szkoleń wewnętrznych oraz plany rozwoju działalności gospodarczej i plany inwestycyjne, które tworzą trwałe miejsca pracy wysokiej jakości dla osób długotrwale bezrobotnych;
11. podkreśla, że kluczowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia zalecenia ma ścisła współpraca między Komisją i państwami członkowskimi, a także współpraca na szczeblu krajowym między (sektorowymi) partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego reprezentującymi bezrobotnych, władzami lokalnymi i regionalnymi, publicznymi urzędami pracy, prywatnymi agencjami pośrednictwa pracy, placówkami opieki socjalnej i zdrowotnej oraz lokalnymi i regionalnymi placówkami edukacyjnymi i szkoleniowymi; niezbędne jest także aktywne zaangażowanie pracodawców, aby lepiej zrozumieć wymogi i potrzeby sektora biznesu;
12. przypomina swoje stanowisko na temat „decyzji Rady w sprawie wytycznych dla polityki zatrudnienia państw członkowskich”, w którym nalega na podjęcie konkretnych działań w celu ochrony osób długotrwale bezrobotnych przed wykluczeniem społecznym oraz w celu przywrócenia ich na rynek pracy, przy należyтым poszanowaniu traktatów;
13. apeluje do państw członkowskich, aby przy opracowywaniu krajowej strategii walki z długotrwałym bezrobociem wzięły pod uwagę różnice regionalne, w tym różnice między obszarami miejskimi i wiejskimi;

Czwartek, 29 października 2015 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby w ramach europejskiego semestru, przy pomocy Komitetu Zatrudnienia, ustanowić wielostronny nadzór nad wdrożeniem zalecenia; nalega, by nadzór ten był bardzo ścisły i by w razie potrzeby skutkował wydaniem instrukcji dla państw członkowskich w zaleceniach dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do ułatwienia procesów wzajemnego uczenia się, skupiających państwa członkowskie o wysokiej stopie długotrwałego bezrobocia oraz państwa członkowskie odnotowujące sukcesy, jeżeli chodzi o szybkie przywracanie (długotrwale) bezrobotnych na rynek pracy;
 15. wzywa ministrów pracy i polityki społecznej do rozważenia propozycji Parlamentu przed zawarciem porozumienia w sprawie zalecenia;
 16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie.
-